

Dar Ağacında Yaşıyor Sensizlik

— Kazım Gök · 31 Mayıs 2021

Ne uçurumdan ittin
Ne gözün değince ağaçtan düştü
Hala yaşıyor sensizlik

Göresim geldi büyüdü içimde
Bedenime sığmıyorum

Solmuş bir eylül renginin elinden tutup
Ateş yollardan geçiyorum
Yalın ayağımla basıyorum
Bir salkım buz tutmuş umudun üstüne

Şarap içen yapraklar savrulurken
Dağlanıyor içimdeki kuşların cıvıltısı

Sakar bulutlar elindeki sürahiyi düşürüyor
Islanıyor lavantanın kokusu

Bana değil toprağın kulağına söylüyor yıldırım
Dilinin ucundaki yerini

Dağların başı dönüp yığılıyor önüme

Yaklaştım ama varamıyorum sana

Dar ağacında yaşıyor sensizlik

Ne olurdu
Gelip sandalyeye bir tekme vursaydın

Ne olurdu
Yalnızlığımın yanağından
Öpseydi dudakların
Telaşlansaydı mutluluklarım

Ne olurdu
Yüzündeki Gökkuşığı terleyince
Rengarenk olsaydı mendilim

Çok şey mi istedim
Ela gözlerinde
Bir martının uçtuğunu
Bir çiçeğin açtığını görsem
Ne olurdu sanki